

**Chương 168: Thám Hiểm Darklands (19) -
Thanh Kiếm Bị Nguyên Rửa**
(Số từ: 3355)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

1:37 AM 06/04/2023

Khi tôi nắm chặt thanh kiếm bị nguyên rửa, tôi thấy rằng [Linh Hồn Thần Thánh] đang bảo vệ tâm trí tôi.

Ngay khi tôi cầm thanh kiếm trong tay, những Zombie chạy về phía tôi bắt đầu ngã xuống như quân domino.

Như thể sức mạnh bị nguyên rửa tỏa ra từ chính thanh kiếm bằng cách nào đó đã bị cắt đứt.

“Bỏ nó ra, Reinhardt!”

“Buông kiếm ra!”

Tuy nhiên, cả Ellen và Eleris dường như quan tâm đến việc tôi nắm lấy thanh kiếm hơn là việc trận chiến cuối cùng đã kết thúc.

Tất nhiên, họ không biết rằng tôi không bị kiểm soát bởi thanh kiếm.

“...Tuy nhiên, tôi không nghĩ rằng điều này đang ảnh hưởng đến tôi cả.”

“Buông nó ra!”

“Bỏ ra! Nhanh lên!”

"Được rồi được rồi."

*Pốc!

Thấy cả hai bảo bông ra nên cuống quýt cầm pháp thanh kiếm xuống đất. Cả hai người họ đều ngây người nhìn hành động bông nó ra một cách tùy tiện của tôi sau khi giữ nó như vậy.

Thanh kiếm đã tự di chuyển trước đó. Tuy nhiên, khi tôi thả nó ra, nó vẫn nằm yên như thể nó đã chết.

Nó không di chuyển hay phản ứng. Vào lúc đó, Ellen và Eleris đến chỗ tôi vì họ nhận ra rằng trận chiến đã kết thúc.

"Cậu có ổn không?"

"...Tớ nghĩ mình chỉ hơi kiệt sức thôi."

Ellen dường như đã kiệt sức, có lẽ là tác dụng phụ của việc [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Cô ấy thậm chí còn ho ra máu, bạn biết không?

Ellen đã bất ngờ sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], thứ mà cô chưa bao giờ sử dụng hoặc thậm chí chưa từng học trước đây.

Tôi vẫn ổn, ngay cả sau khi tôi tiếp xúc trực tiếp, tiếp xúc với thanh kiếm bị nguyên rửa sẽ điều khiển vật chủ của nó.

Và Eleris, người giả vờ là một pháp sư cấp thấp, đã bất ngờ tung ra hết Ma pháp tấn công cấp cao này đến Ma pháp tấn công cấp cao khác.

Tất cả chúng tôi đã làm một việc khá khó khăn và phức tạp để diễn đạt thành lời.

* * *

Cả ba chúng tôi đã làm những việc không thể giải thích chỉ bằng một hoặc hai từ.

Ellen đã làm một việc mà thường được biết là gần như không thể...

Bằng cách nào đó, tôi đã miễn nhiễm với khả năng kiểm soát tâm trí của thanh kiếm bị nguyên rửa đó, vô hiệu hóa nó...

Và Eleris đã che giấu sức mạnh thực sự của mình cho đến lúc đó. Ellen chỉ lão đảo đến bên tôi, vì cô ấy dường như hoàn toàn kiệt sức.

"Hiện tại, tôi sẽ không hỏi tại sao cô lại che giấu sức mạnh của mình cho đến thời điểm này."

"...Được rồi."

Eleris đáng nghi, nhưng Ellen có quá nhiều điều phải suy nghĩ vào lúc này. Cuối cùng, Ellen đã không chọn [dịch chuyển tức thời] đơn giản để tự cứu mình, mặc dù cô nhận ra rằng Eleris có vẻ đáng ngờ.

"Thanh kiếm này. Cô có biết nó là gì không?"

"À... Không, tôi cũng không biết nữa. Tôi sẽ kiểm tra nhanh nó trước."

Eleris đặt tay gần thanh kiếm kỳ lạ, thứ đã hoàn toàn ngừng chuyển động. Cô không chạm vào nó, đề phòng thôi.

Bản thân thanh kiếm trông không có gì đặc biệt. Nó không sang trọng như Lament. Màu sắc duy nhất của nó là từ những chữ rune phát sáng được khắc trên đó.

Đáng chú ý, thanh kiếm không có thanh chắn ngang. Đó là một thanh kiếm thẳng. Hình dạng của nó là một thanh trường kiếm bình thường, mặc dù có màu hơi tối. Tuy nhiên, thoát nhìn nó không thực sự giống một thanh kiếm bị nguyên rửa.

Tay cầm kiếm được bọc trong lớp da nhẵn nhéo, và chuôi kiếm được khảm bằng đá hắc diện thạch hình giọt nước màu đen hoặc thứ gì đó tương tự.

Eleris, người dường như đang kiểm tra thanh kiếm một lúc, cuối cùng cũng thở dài.

“Tôi không biết... Nếu đây là một đồ vật bị phù phép, tôi có thể biết loại bùa mê nào đã được sử dụng, nhưng đối với thanh kiếm này... tôi không biết. Nó có thể đã bị nguyên rửa... Còn về lời nguyên nào thì tôi không biết. Lời nguyên không phải là một dạng phép thuật tiêu chuẩn, vì vậy có thể có nhiều nguyên nhân và kết quả. Ý tôi là,

không thể tránh được, vì tôi nghĩ đó không phải là thứ được đặt một cách có ý thức.”

Không phải là cô không thể biết nó có bị nguyên rửa hay không. Cô ấy thực sự cho rằng nó có một lời nguyên, nhưng cô ấy không thể xác định được nó. Có lẽ đó chỉ là cách nguyên rửa.

“Nhưng ngay cả khi chúng ta không biết nguyên nhân của lời nguyên là gì, thì hiệu quả cũng giống như những gì chúng ta đã thấy. Thanh kiếm này sẽ kiểm soát tâm trí của một người và phát tán nhiều năng lượng tà ác đến mức nó sẽ khiến Undead trỗi dậy ở bất cứ đâu.”

“Thứ này nguy hiểm.”

“Vâng, rất nguy hiểm.”

Tôi không bị thanh kiếm điều khiển nhờ sự bảo vệ của [Linh Hồn Thần Thánh]. Tuy nhiên, nó sẽ rất khác đối với những người khác. Không biết điều gì sẽ xảy ra nếu Ellen hay Eleris quyết định cầm thanh kiếm đó.

“Tôi sẽ xem liệu bằng cách nào đó tôi có thể vứt bỏ thanh kiếm này...”

“Không, đợi một chút.”

Chính tôi là người đã cắt ngang lời Eleris.

“Tôi nghĩ tôi có thể sử dụng cái này.”

“...Cái gì?”

“Reinhardt!”

Cả Eleris và Ellen dường như đã mất cảnh giác trước lời nói của tôi.

“Không, nghe này, tôi ổn mà, phải không?”

Mặt Ellen nóng bừng lên khi thấy tôi chộp lấy thanh kiếm mà không do dự.

“Cậu đang làm gì thế?!”

Ellen mất bình tĩnh và hét vào mặt tôi. Đây là lần đầu tiên tôi nhìn thấy cô ấy với vẻ mặt tức giận như vậy.

“Mau lên, buông ra! Làm ơn!”

Không ai trong số họ dường như tin rằng tôi sẽ có thể sử dụng thanh kiếm đó.

Không, ý tôi là nó trông xấu xa và đáng ngờ, nhưng nó vẫn là một vũ khí mạnh mẽ, và nếu chúng ta có thể sử dụng nó, tại sao chúng ta lại không nên? Tại sao chúng ta nên vứt bỏ nó? Tôi có phải là người điên ở đó không?

Ellen, Eleris và tôi đều thất vọng đến mức sắp nổ tung.

* * *

Cuối cùng, tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc buông kiếm sau khi chúng tôi tranh cãi một hồi. Tôi không thể bác bỏ lập luận của họ rằng sẽ rất nguy hiểm nếu tôi tiếp xúc với thứ đó trong thời gian dài hơn. Thay vào đó, nó có thể còn nguy

hiểm hơn bởi vì tâm trí của tôi không bị kiểm soát ngay lập tức.

Ellen xoa xoa thái dương như thể cô ấy thậm chí còn kiệt sức hơn sau khi phải chống lại sự bùng nổ của tôi.

Cuối cùng, chúng tôi quyết định không vứt bỏ nó ngay mà mang nó đến Temple để xem vũ khí có được coi là an toàn hay không.

Dù sao đi nữa, hành động của Eleris và việc Ellen đột ngột thức tỉnh khả năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]...

Và sau đó [Linh Hồn Thần Thánh] của tôi có thể được thêm vào danh sách các kỹ năng đáng ngạc nhiên. Cùng với đó, nhiệm vụ trinh sát Als Point phức tạp và khó khăn đã kết thúc với việc giải quyết triệt để vụ việc.

“Bây giờ, hãy giải thích đi.”

Ellen im lặng nhìn Eleris. Cô ấy thậm chí không cần phải giải thích ý của mình khi nói điều đó.

‘Tại sao cô lại lừa dối chúng tôi và giả vờ là một Pháp sư cấp thấp cho đến thời điểm này?’

Khóe môi Eleris giật giật. Biểu hiện của cô ấy đã trở thành một biểu hiện hoàn toàn hoang mang.

“C-chuyện đó... Nó chỉ là một trong những thứ này thôi. Nh-nhập vai...?”

Cô ấy có lẽ đã chuẩn bị sẵn một cái cớ cho mọi thứ, nhưng dường như cô ấy gặp khó khăn khi đưa nó ra khỏi miệng.

“...Nhập vai?”

“Chà... Một pháp sư mới bắt đầu cuộc phiêu lưu đầu tiên của mình... Đó là khái niệm đó.”

“...Cô đang nói về cái gì thế?”

Ellen lờm Eleris như thể đang cố bảo cô ấy đừng đùa nữa. ‘Nhập vai’?

“Thực ra tôi là... Một con rồng đến để chơi đùa một chút... Vậy đó.”

Tôi có xu hướng kể cho Eleris hầu hết mọi việc tôi đã làm ở Temple. Tôi cũng kể cho cô ấy nghe về cô bé tên Redina, cô ấy nói với tôi rằng cô ấy nghĩ mình là một con rồng. Vì vậy, tôi đã hỏi Eleris liệu có khả năng cô ấy là một con rồng bị mất trí nhớ hay không. Câu trả lời của Eleris là phủ định.

Nhưng cô quyết định viện cớ đó.

Tôi không bao giờ có thể tưởng tượng rằng cô ấy sẽ kéo một cái gì đó như thế.

Eleris tiếp tục lời giải thích của mình trong khi lấp bấp.

“Đó là... tôi chỉ muốn thử tham gia một cuộc phiêu lưu giống như tất cả những con người đó và trải nghiệm đủ thứ. Nếu tôi cho họ thấy kỹ năng của mình... Đó sẽ không phải là một cuộc phiêu lưu

thực sự... Yeah. Vì vậy... tôi đã che giấu khả năng của mình... Nhưng đó là trường hợp khẩn cấp vừa rồi. Tôi nghĩ chúng ta có thể gặp nguy hiểm nếu tôi tiếp tục hành động như vậy. Tôi không còn lựa chọn nào khác ngoài việc... Từ bỏ khái niệm của mình... C-chuyện đó đã xảy ra...”

Một Chúa tể ma cà rồng đã tự xưng là một con rồng xuất hiện để đi chơi.

Chà, tôi cho rằng sự thật còn đáng lo ngại hơn.

Sẽ tốt hơn nếu cô ấy thực sự là một con rồng.

“Đ-đó là lý do tại sao... tôi đang tìm kiếm một số người dễ hòa đồng hơn là một số nhà thám hiểm cấp cao, như tôi đã nói ở St. Point... Reinhardt đã giúp đỡ tôi khi tôi gặp khó khăn... Vì vậy...”

Cô ấy đang tìm kiếm một người mà cô ấy có thể tận hưởng một cuộc phiêu lưu cùng hơn là những người mạnh mẽ vì cô ấy đã đủ khỏe để chơi một cách nhàn nhã, vì vậy chúng tôi đã được chọn.

Đó là lời giải thích mà cô ấy muốn đưa ra.

“Không có thứ gọi là rồng.”

Tất nhiên, Ellen đã ngắt lời cô ấy càng sớm càng tốt, cố gắng ngăn cô ấy nói thêm những điều vô nghĩa nữa.

“T-tại sao cô lại nói thế? Tôi đây...”

Nhìn Eleris, người đột nhiên biến thành một người nhập vai rồng, tôi cảm thấy như mình sắp mất trí.

Đó có phải là một xu hướng?

“và tôi là một con rồng, được rồi... Dù sao thì, tôi đã cứu hai người khỏi một... tình huống rất nguy hiểm, phải không...? Tôi chỉ muốn giúp cả hai. Đó là tất cả...”

‘Dù sao, tôi đã cứu cô, vì vậy chỉ cần nói cảm ơn thôi!’

Đó là một mớ hỗn độn.

“Không có bằng chứng nào cho thấy những sinh vật như rồng tồn tại. Ngoài ra, người ta nói rằng rồng có thể sử dụng Ma pháp vô niệm.”

“Đ-đó là chuyện hoang đường.”

Eleris chỉ nảy ra nhiều lời bào chữa tội tệ hơn. Tuy nhiên, tất cả những gì chúng ta biết về rồng thực sự là một huyền thoại. Không ai biết chúng đúng hay sai.

Eleris cũng không tin vào rồng ngay từ đầu.

“Uh-uhmm... Hơi khó để cho cô thấy diện mạo thật của tôi...”

Eleris đột nhiên nhắm mắt lại rồi lại mở ra.

Chúng có màu đỏ như máu. Con người của cô cũng biến thành một khe dọc.

“Đây là Mắt Rồng... Một đặc điểm của loài rồng.”

Sau khi cho chúng tôi xem Đôi Mắt Rồng đó, Eleris nhắm mắt lại trước khi mở chúng ra lần nữa. Đôi mắt của cô đã trở lại trạng thái ban đầu.

Tôi đoán đó là một loại câu thần chú Ảo ảnh nào đó.

"...Thật sự?"

"Vâng thật đấy..."

Những câu chuyện về rồng có một điểm yếu lớn: có rất nhiều truyền thuyết về con rồng được cho là trông như thế nào, nhưng không có gì thực sự rõ ràng về loại tồn tại thực sự của rồng.

Thậm chí không rõ liệu chúng có thực sự là thần lằn có cánh hay không.

Ngay cả khi ai đó yêu cầu bạn chứng minh rằng bạn là rồng, mọi người thậm chí còn không biết gì về chúng, vì vậy không có cách nào để chứng minh điều gì đó một cách đáng tin cậy.

Không có bất kỳ bằng chứng nào nếu đó thực sự là Mắt Rồng hay thứ gì khác. Rốt cuộc, chưa ai từng nhìn thấy một con rồng.

Vì vậy, Eleris đang sử dụng ảo ảnh ngẫu nhiên đó làm bằng chứng rằng cô ấy thực sự là một con rồng.

Có lẽ Ellen sẽ rơi vào trường hợp này bởi vì cô ấy không biết gì cả...?

Đó là những gì cô ấy có lẽ đã nghĩ.

Ellen dường như đang chìm sâu trong suy nghĩ.

Chắc chắn là hơi quá khi gọi Relia là một pháp sư cấp thấp. [Sức mạnh thể chất] của cô ấy, độ chính

xác đáng kinh ngạc của cô ấy với súng cao su, những câu thần chú mà chúng tôi cần đã xuất hiện vào đúng thời điểm. Cô ấy cũng có khá nhiều kiến thức.

Và lượng [sức mạnh ma thuật] khủng khiếp đó, đủ để thi triển hết phép thuật cấp cao này đến phép thuật cao cấp khác mà không cần nghỉ ngơi.

“...Rõ ràng, tôi đã nghi ngờ rằng cô có thể không phải là con người.”

Có vẻ như Ellen đã nghi ngờ rằng Eleris có thể không phải là con người.

“À, là... Vậy à?”

Ellen chỉ nửa tin nửa ngờ về những nghi ngờ của mình. Tuy nhiên, cô ấy muốn xem liệu Eleris có bất kỳ sự thù địch nào với chúng tôi hay không.

Có một chút bức bối khi cô ấy sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật] của mình để bảo vệ một người mà cô ấy không cần phải bảo vệ.

Dù sao đi nữa, Ellen biết rằng Relia không có thái độ thù địch với chúng tôi, bất kể cô ấy có thực sự tin rằng mình là một con rồng hay không. Trong khi đó, tôi đã có một thời gian khó khăn để giả vờ ngạc nhiên.

Eleris đang nói quá nhiều điều vô nghĩa, tôi biết rằng nó hoàn toàn nhắm nhí, nhưng tôi phải đưa

ra những câu trả lời như 'Tôi sẽ không bao giờ tưởng tượng được rằng nó lại như thế!'

Chúng tôi gom xác Zombie lại và đốt hết. Lò nguyên của thanh kiếm đối với chúng đã biến mất, nhưng chúng tôi vẫn làm điều đó để đề phòng.

Khi đã xong, tôi quán lười kiếm bị nguyên rửa trong thứ gì đó giống như băng gạc, niêm phong nó hoàn toàn, rồi treo nó lên lưng. Tôi không biết những biện pháp đối phó đó đã đủ chưa, nhưng nếu tôi không làm, hai người đó sẽ không để tôi yên.

Dù tôi có nói gì đi chăng nữa, họ hoàn toàn không muốn tôi cầm thanh kiếm đó bởi vì chúng tôi sẽ không biết điều gì có thể xảy ra.

"Nhân tiện, hãy để tôi xem tình trạng của cô, Ellen. Tôi nghe nói trước đây cô không biết cách sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật]..."

Eleris nhớ rằng cách đây không lâu Ellen đã ho ra máu.

"Phải. Cậu có chắc là mình ổn không?"

"...Tôi không biết. Tôi cảm thấy hơi chóng mặt."

Ellen dường như đã nhận ra rằng tình trạng của mình không được tốt cho lắm.

"Tôi có thể xem qua được không?"

Ellen có vẻ hơi miễn cưỡng, có lẽ vì cô ấy vẫn thấy Eleris đáng nghi, nhưng cuối cùng, cô ấy đã cho phép cô ấy chạm vào cơ thể mình.

“Hmm... Có vẻ như [sức mạnh ma thuật] của cô đã gần như cạn kiệt. Có lẽ cô hơi quá tay khi sử dụng kỹ năng đó.”

Cô ấy không được dạy cách sử dụng kỹ năng, vì vậy cô ấy đã giải phóng quá nhiều sức mạnh, khiến cơ thể cô ấy căng thẳng.

“Tôi sẽ chia sẻ [sức mạnh ma thuật] của mình với cô.”

Một luồng sáng xanh chảy ra khỏi cơ thể Eleris và đi vào cơ thể của Ellen. Sau một thời gian, làn da của cô ấy đã được cải thiện đáng kể.

“Cô có cảm thấy tốt hơn?”

“Vâng.”

“Tuy nhiên, tôi không phải là chuyên gia trong việc điều trị những vết thương như thế này. [Sức mạnh thần thánh] cũng có giới hạn. Khi cô quay lại Temple, hãy tìm một người chuyên về việc này và được điều trị thích hợp.”

Những vết thương do [Tăng cường sức mạnh ma thuật] không phải là thứ có thể chữa trị bằng [sức mạnh thần thánh].

Tôi đã nhận thức được điều đó, tất nhiên. Rốt cuộc thì Ludwig đã rất khó khăn để học được kỹ năng đó.

Để chữa lành những loại vết thương đó, người ta phải tìm một chuyên gia về những vấn đề này, chẳng hạn như một người có kỹ năng [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Và những loại người đó đã ở trong Temple.

"...Cảm ơn."

Cô ấy là một pháp sư bí ẩn tự xưng là một con rồng.

Mặc dù Ellen vẫn không thoải mái khi ở gần cô ấy, nhưng có vẻ như cô ấy đã hiểu rằng Eleris đang thực sự cố gắng giúp đỡ chúng tôi. Một người có thể nói điều gì đó như, "Nếu cô thực sự muốn giúp chúng tôi, cô có thể tự mình giải quyết mọi việc." nhưng Ellen đã không đi xa đến thế.

Dù sao thì mọi thứ cũng kết thúc khá tốt đẹp.

"Bây giờ chuyện này đã kết thúc, hãy [dịch chuyển tức thời] thôi. Tôi sẽ làm nó. Rốt cuộc, thật lãng phí khi sử dụng cuộn giấy, vì vậy đừng sử dụng chúng."

Eleris nói rằng bây giờ chúng tôi không cần phải đi bộ nữa vì vai diễn của cô ấy đã kết thúc.

"Hmm... Chờ một chút."

"Vẫn còn việc ở đây sao?"

Ellen có vẻ hơi hồng hách. Tất cả các công việc đã được thực hiện.

Vì vậy, Als Point đã được an toàn.

“Những kho báu mà họ bảo vệ được vẫn còn ở đây.”

Vẫn còn nhiều kho báu có giá trị ở khắp mọi nơi.

“Tôi không nghĩ có lý do gì để chúng ta không lấy chúng cho riêng mình, phải không?”

Nói cách khác, “Tại sao chúng ta lại cố vứt bỏ những thứ quý giá như vậy? Nếu chúng ta cứ để chúng ở đó, Hội mạo hiểm giả hoặc một số bên khác sẽ lấy chúng đi.”

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Quét mã để chuyển tiền

NGUYỄN TIẾN LỰC

SĐT: 0901089550

Thanks For Reading